

1907 61

બનામે ખુદા.

પારસી ખ્રિસ્તીયા નાટક મંડળી.

મુનશી જોહરની દીલચ્છપ કલમથી લખાયેલો.

અંનિસાર.

આગ્રની પહેલી
કીમત બે આના

સુરત.

“નારાયણ” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ કલ્ચીઃ બજાર સુરત.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
પ્રતિપાલક-મંત્રાલય

૧૯૮૦

૬૬૬, ૮૨-૨

૩૬-

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

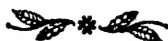
અનુક્રમાંક ૧૯૮૭ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જાંનિઆર

વિષય કોડ ૬૬૮ : ૨૦૪

બનામે ખુદા.

૧૯૮૦

જાનીસાર.

૧

દાતા તોરી કરતારી પે વારી મયે સારી હયે પ્યારી પ્યારી ન્યારી
ફૂલત ફૂલત ડારી સખસે આલી હયે નીરાલી તેરી ગુલકારી
ફૂલક મલક તલક અલક રંગ તશંગ હજાર
ધૂમસે આઇ બહાર ગુલકા નીખાર
ખુલ ખુલ હર હર બોલે નીસદીન કીરતાર તેરો આધાર
તેરો વીચાર તોપે નીસાર
સખકા અફસર સખકા દાવર તુ કાદીર ગફફર

૨

છુપબી સકતા હય જમાનેમે મેરા નામ કહી
કબી પોશીદા હુવા હય કરમે આમ કહી =
જસકો મયે ખલકમે કુચ્છ ગયેજે ગજબ દીખલાઈ
રાસ્ત જન હાર ન હો ઉસકા કોઇ કામ કહી =
શાહે આફાક હું હયે નામ મેરા કયે ખુસર
ગંજે કાંસે સીવા હયે મેરા ઇનામ કહી =

૩

જાઓ જાઓ નીસાર પ્યારે પીયા પર હાં હરખાર
હાં અલખેલીયાં રંગ રસેલીયાં છેલ છખેલીયાં
ગાવો સહેલીયાં
જનવારૂં શાનવારૂં ગ્યાનવારૂં ધ્યાનવારૂં વારૂં
તન મન ધન સખ મુખ દરશન
બાલ જાલ ગાલપર લટકાલી કાલી

૨

આજ રાજ સાજ રંગ રાગપર બલહારી વારી
આજ રાજ સાજ રંગ તાલસે તત થઇ તત થઇ
તત થઇ તત
ધીરકીટ ધીરકીટ ધૂમકીટ તાલ
જુમ જુમ જુમ જુમ સમગત ચાલ
દીલખર મનહર ખુશતર યાર = જાઓ.

૪

ભલા મુજસે ધરાંકા કર કુચ્છ બયાં
લોગોસે મચ્ચેને અયસા સુનાહય
કોઇ હંસી હચ્ચે વહાં =
ઉસકા નીશાં કુચ્છ મુજકો ખતાવુ
તા હોવે ખુશ મેરી જા.

૫

મરનેસે મહોખ્ખતકા અસર જાચ્ચે તો જાચ્ચે
યે દરદ સર અયસા હય કે સર જાચ્ચે તો જાચ્ચે
લીલાહ તુ અયજ જખહે દીલ ઇતની મદદ કર
દો ખાતે મોહખ્ખતકી વોહ કર જાચ્ચે તો જાચ્ચે
ચો ખુલ ખુલાને ખાગ વોહ ગુલ આચ્ચે તો કહેના
દો ફુલ મેરી કચ્ચે ધર જાચ્ચે તો જાચ્ચે

૬

અખ ધડી અયશકી આધરે અરે હાં હાં હાં
યારી કરે દીલદારી કરે સરદારી કરે જોરે પ્યારી કરે
ખસ રહુ મગન ખસ રહુ મગન
ખીખીકો ઘરમે લાઉં પ્યારી દુલ્હન ખનાઉ ગારીમે લોકે
સાથ જાઉં ખસ રહુ મગન ખસ રહુ મગન =

૭

પ્યારે મદવા પીયો શરાબ
જાની ખનો રંગીલે નવાબ

સોદેકા ડાલે પાની શરાબે અરગવાની
લાઇ હું રમ લાસાની બીર ઓલતામ જાની
શરાબ આબ નહી આપે જીન્દગાની હય
કે જીસકે સામને આપે હયાત પાની
આલી શરાબ હય. બડી લા જવાબ હય
નીરાલી શરાબ = પ્યારે.

૮

ચલીયે જરા ધીરે ધીરે ધીરે ધીરે ધીરે
રખના કદમ ગીનકે જરા એક દો ત્રીન પાંચ સાત.
અરરરરરર ભુલ.

શીરસે ગીનુ મય કદમ જરા
એક દો ત્રીન ચાર પાંચ છે સાત હાં
ચલત હુમક ચાલ હાં સંદુક પટક ડાલ લે સરસે બલાકો ટાલ
આયગા સીપાઇ કરેગા તબાહી થક ગયા લાઇ
અરરરર મર ગયા બાપરે

૯

શીરી પ્યારી જગમે હમેશાં યુંહી રહે ગુલજારે
બાગે જહાંમે અએશ મનાઓ આઈ હય ફસલે બહારે
અએશો ખુશીમે સબ દીન ગુજારે દુર હો સબ આજારે

૧૦

તુમ ચીજે કયા કયા લાએ
લાએ કહાંસે આયેહો =
સોદા અપના હમકો દીખાવો
દેખેતો કયાં લાએહો =

૧૧

છબી કયસી યે ગુઈયાં મોહનીયાં હય છબ કયસી
ભરમાએ લલગાએ છબ પ્યારી તે હારી ને ચારી
સે હારી બી દેશી =

૪

રાત દીન ધુંઢતે શીરતે હચ્ચે ફલકપર મહો મેહેર
લેકીન અબ તકતો ન પાયા કહીં સાની તેરા =
ખુદ્દી ખીંચ જાએ દીલ ઉસકા તેરી સુરતકી તરફ
ખીંચના ચાહે જો નકશા કબી માની તેરા = છબ

૧૨

ચલ મુવે દુર મુવે યહાંસે નીકલજ
હોજ અગાડીસે દુરે જરે મુવે લંગરે =
તુ હચ્ચે ગવાર કાઈ મચ્ચે હું સુંદરીયાં
શચ્ચતાં તુમે દુરે = મચ્ચે
મોરી શેહેનદી દેખે ડગરીયાં
જના હચ્ચે મુજકા જરે = જરે
લે હું મચ્ચે એક દીન તોરી ખબરીયાં ખાપડી કરં તેરી ચુરે =

૧૩

લહેંગા છુટેદારે મેરા અપન ટકેકા
અંગીયાંમે મોરે લાલ જડે હંચ
જુબનાંકે બલહારે =
નચેન્ના મોરે છેલ અબીલે
મદસે હય મતવારે =

૧૪

આશકસે અપને જાનેજાં શરમા રહે હો કયું અબસ
વસ્તકા સુનકે નામયાં ઘબરા રહે હો કયું અબસ =
ખાસચ્ચે ચસ્મકી તલબ મચ્ચેને કી કયા હુવા ગજબ
કહેરસે આંખે તુમ મુજે દીખલા રહે હો કયું અબસ =
જુદ્દકા આપડી છુવા કહીયે ગુનાહ કયા હુવા
મારે ગજબકે આપ બલ યું ખા રહે હો કયું અબસ =

૧૫

અલખેલીયાં- મતવલીયાં- મદભરીયાં- પ્યારીયાં
હુન હુન નગ નગ જગત નગ નગ

ઠરકી જગ ૧ કુક ઠરકી રંજ કુંજ રંજ કુંજ
 રંજ કુંજ ધાધા અલખેલીઆં
 વારા વારા સારા તન મન ધન ન્યારા
 દીલજની મેરા લાસાની અલખેલીયાં
 આવો ગાવો સખ સારેગમ સારે નીસાધની પધમપ
 તીરકીટધા તીરકીટધા તીરકીટધા ધાધા અલખેલીયાં

૧૬

મોરી કામનીયાં તોરે ગોરે ગોરે ગાલ
 મોરી મોહનીયાં તોરે લંબે લંબે બાલ =
 મદસે હું મંચે મતવારી મતવારી મોરો ચાલ
 કાંટા લાગા પ્રેમકા મય હો ગઈ બેહાલ =
 આંખે તોરી મદભરી ડોરે પડે લાલ
 હુમક હુમક ચાલ ચલે કમરીયાં જ્યેસે બાલ =

૧૭

નાગન યે મેરે એ સુ હચે
 અબર દોનો ખીછછુ હચે
 દાતોસે ખજલ લુલુ હચે
 આંખેન્દો આહું હચે
 હચે ચાંદ મેરે રખ સાર
 અંદાજ નીરાલે ચાર
 ગજબ જાદુ હચે = આંખે
 મરતે હંય સદા દો ચાર
 દેખ રફતાર મેરી દીલદાર
 અજબ ઉલ્લુ હય = અબર

૧૮

અરે મુવે કાહે મોરી બાહિરે મરોરીયાં
 જાન હમારી તું કાહે દુખાધ
 હાંસ મોરી કાહે હુ કાધ ર નીમોરીયા =

૬

નેકી ગવાઇ લીની જુરાઈ
રાખ મોરી પત કહુ.તોછે કર જોરીયાં=

૧૯

હમસે બહાડે ખાત કરેગી તુ કયા અ એ નારી મગર
હમલી હય એક જુદી પુરે ભાગેગી કયા હમસે દુર
તુ હયે રંગીલી મયે હું રસીલા દોનોકા હય પુરા જોડા
જાનસે જાઉં તુજે ન છોડું કામ કરું અબ મયે ભરપુર
હિડતા મીસલે તીરકે જાઉં સાત સમનદર ચીરું મયે
તોડું સારા કુશર એ તેરા નામકા હું મયેલી કાશર.

૨૦

મોઆફ કરો મુજે મોઆફ કરો મુજે છોડો છોડો જુતી તુટેગી દેખો
આજ તેરી પુરી શામત આઈ
હાએ હાએ કયસી આશત આઈ
આજ તેરી પુરી શામત આઈ
સરકે મુડા તેહી આલે હવ અસે
નીકલે સમજકે કયા સાહબ ધરસે
ખીમા ઇસકા કરો જુરતા ઇસકા કરો
નયસા કીયા મીયાં વયસા ભરો.

૨૧

યા ઇલાહી ન હો ઇસ ઇસ્કમે બદનામ કોઈ
મયે ઉલટકા ન જુલેસે પીએ જામ કોઈ
રંજે ગમ દરદો અલમકા ન લે ઇન આમ કોઈ
શયે હીજરાંસે ન બદલે કહીં આરામ કોઈ
જલ જુજે ખાક હો ધર દરકી તબાહી હો જાએ
જેવશાએસે વલેકીન ન રખે કામ કોઈ

૨૨

મુજસે રહો નમેરે મહેમાન કુરબાન જાનોજ મેરા કુરબાન
અએજ શાન કોઈ દીલમે ખ્યાન નહીં લાના =

પ્યારી મહેમાન યુરા ન કુચ્છમાન મેરીજન હય કુરખાન
હર એક આનથા અનનન જનસે હોકે હયરાન હું દીવાના.
પ્યારે સુલતાન મએ હું પરીમાન ધસ અહેસાનકે કુરખાન
મેરી જન યે ફરમાન જનો જસે જશાન મએને માના =

૨૩

મએલા રખે આખાદ જગમે
ધસ્કે શીરીકા તુમકો ખુબારક
શાદ રહો તુમ દોનો હમેશાં
ચુંદી રહો દીલશાદ જગમે = ધસ્ક
અએશ મનાએ ખલકમે દાયમ
ગએર રહે બરખાદ જગમે = ધસ્ક.

૨૪

સુંદર હરી આરીરે દીલબર નહીરે
પ્યાર બના માન વેસોએ શાદી મુબારક હો
એ જપે નહી આ આ આ આ આ આ આ
દુલ્હા દુલ્હનકા પ્યાર બના માંદ વેસોએ શાદી મુબારકહોં
તીતીકટ ગડગીનધા રંગો ભરી રંગી સખી
રંગનવાલો રંગોકા જવાન રંગીકા જવાન રંગી
પ્યારા બના રંગી હય ગુલીસ્તાન રંગી
લાખનો મકાન સખી.
રંગો પુલન હાર સોહે રંગો પુલન કાર
રંગીલી બાદે નસીન નાચો સખી રીમ ઝીમ
કરો નહી કછુ વીલ ગાવો પાવો જરો સીન સખી.

૨૫

જપાએ ચરખસે બરખાદ હું મએ
સદા આપકમે નાશાદ હું મએ
અગરએ કોમકા મએ કોહકન હું
મગર ધક્લાસસે બરખાદ હું મએ

૮

મુજે સખ જન તે હય અહેલે આલમ
કે મશહુરે જહાં ફરહાદ હું મયે

૨૬

નેહેર અયે ફરહાદ એક સંગી બનાના ચાહીએ
અપની ઉસતાદી કે કુચ્છ જૌહર દીખાનો ચાહીએ
જીતને હો દરકાર પથર લે વોહ તુ ઉસ કોહસે
દેર ઇસમે કુચ્છ ન અખ તુજકો લગાના ચાહીએ
જહદ કર અનજમ અપના કામ તુ ફરહાદ અખ
ગર તુજે ઈન આમમે ઇસકે ખગના ચાહીએ

૨૭

મુશકીલ ખુદા હરે ખુદા હરે ખુદા મેરી સારી
કોહ કાહું અખ જહદી તડપ તડપ દીન રતીયાં
સંકટ પાપ કટે દુખ સારે
જનસે પ્રાનસે માનસે શાનસે
ગ્યાનસે ધ્યાનસે નામસે ખુશી = મુશકીલ

ખાખ પહેલા ખતમ.

૨૮

દીલ મુજ તર અખ ગમસે હય પ્યારી
જખમ જીગર પર હય મેરે કારી
તું ક્યતક બે પીર રહું મય
જુલમ સીતમ કે તીરે સહું મય
કર લીલાહ અખ તો ગમ ખારી

૨૯

શીરી પીયારી જગસે નીયારી
મીલ જુલ સખ ખુશીયાં ગાયે
કયા ગુલકારી હયે ઝુલ વારી ઝુલસે દામન બર લાયે
ખુલ ખુલ ચહકે હર ગુલ મહકે
ફલીયાં ગમ્મિયાં ખીલ જાયે

શુલશન જોખન ચમકત ઝમકત હુમકત
હુમકત ખીલમાએ
ડાર ડાર પર જોખન ખરસે
ડલીઆં ડલીઆં ગુનગાએ

૩૦

દીલાના હુ શએદા હુ તલખગાર હુ તેરા
અએ જાને જહાં તાલીંગ દીદાર હુ તેરા = દીવાના
નહીં મય કહાં અખ તેરી દેવડીસે નીકલકર
રહેને દે મુએ મએતો ગીરફતાર હું તેરા = દીવાના
દેખા હય ફકત તુજકો મહબ્બતકી નજરસે
ગર જુર્મ હએ એહતોમય ગુનાહગાર હું તેરા = દીવાના

૩૧

એજી વાહવા હજી પુરે મસાન એહ હએ કયસા અરમાન
દુરહો મુજી શયતાન નહીં હોને કીશીરીસે શાદી
વાહજી વાહ =
સુરત પે કુરખા હય કાલી ભવાની
ભુતો ખખીસો કી જાતી હય જાન
વાહજી સીકન્દર હો બન્દર કલન્દર મછન્દર જહાં પુરેહો હયવાન

૩૨

આવો આવો સજન દીલજાન તુમખીન તલપુ હરઆન
મોહે ચયન નહીં અએ જાન દીસો જાનસે હું કુરખાં આઆઆ
તલપત ખીતત રયન દીના મોહે ખીરહા જલાવત પ્રાન
પાપી પપઘયા પીયા કે પુકારત હાય લગે મોહે બાન =
જખસે ગએ મોરી સુધ હું ન લીની જયસે કઠોર સમાન
આવો પીયા મોહે ગરવા લગાવો જાન ચલી ઇસઆન

૩૩

મએ આંગ્રેજી ડાકઢર હું કામીલ વીલાયતસે કલ હોકે આયા હું પાસ
જો ખીમાર હય ખાએ દવાઈ હમારી બનાઈ તો હો સત્યાનાસ

દેકર કલોરીશમ કરું કામ મચ્છે તમામ
 મોહર્ધયા હય દેસી યુનાની અંગ્રેજી દવાચ્છે જે રખતી હય
 આલા ખવાસ
 દવાઈ હય ખટમલકી ચો મેરે પાસ
 કે હો એકકે દસ ઔર દસકે પચાસ
 કોઈ બકવાસી ટરરા જે બીમાર આચ્છે
 તો હું ઉસકે મુહપર મચ્છે લકવા ગીરાચ્છે
 નલુ શીસમે મચ્છે દસમે કમ જીનહાર
 લાચાર હોયા માલદાર હાંમચ્છે ડાકટર હું પ્રસ કલાસ

૩૪

સુંદરીયા ખાસીપરી તેરે બાલે જેબનપે નીસાર
 બાલે જેબનપે નીસાર હય આલ્લી બહાર
 નીરાલા સીંગાર =
 ઔરનકો મન જાકે લુલાવો નયના મીલાવો સયના
 લડાવો વાહ વાહ વાહ આહ આહ આહ
 કરંગી મચ્છે અયચ્છે રંગીલે કો પ્યાર
 મીલ જુંલ ચલો છોડો સખ તકરાર

૩૫

બનકર ઠનકર મચ્છે આ હા હા હા વહીં ચલું
 મચ્છે લાઉં ફસા દાગિ ઘાત કર અબી દીખા
 બાત બાતમે હું મચ્છે જાકર ગિસે બના
 ચકમા છલકે સખકો ચલકે આહા આહા
 ગુલશન મેરી જાન હય વોહ અનજાન.
 હું મચ્છે જાકર અબ અબ ગિસે બના = મચ્છે,

૩૬

હુઈ કયસી મુજપર બેદાદ
 લખોપર નાલા હય ફરીઆદ
 હુવા અબ મય ગમસે બરઆદ
 ફેલક જલ્લાદ કરો બેઆદ

હાં દીલખારા દીલકા હય હરઆન ચલી મેરી જન =
 સુંદર મનહર દીલખર ખરતર ખુશતર અખતર
 સરવર ખરતર જન હુઇ ખરબાદ કર ઈમદાદ
 જાર જાર બેકરાર અસ્ક ખાર હું નીજાર શાદ

૩૭

મએતો શીરકા હું દીવાના
 કયા માલ હય જન ગવાના =
 નસીહત આપ કીસ્કો આનકર સાહેબ સુનાતે હય
 ખીયાખાને અલમમે કીસકો મરને સે ડરાતે હય
 મે સચ કહેતે હંય હજરત આપયાં સીફ આજમાતે હય
 કહી જાંઆજ અપને કબોલસેબી બાજ આતે હંય
 કુઅથ બાત નહી મરજના =
 રહાંતો તનમે ખુદ બાકી હય જને જર થોડીસી
 મુજે ઈસ વાસ્તે હય જીન્દગી દરકાર થોડીસી
 કે દીલમે રહે ગઇ હય હસરતે દીદાર થોડીસી
 એક ખેલ હય ખુન બહાના = કયા

૩૮

દરીયા ઇશકકા હએ બે પાયાં ઇસમે લાખોને મારાસર
 તાજસ્ત ગોતે ખાએ હંય પાયા ન કીનારા મગર
 સખત ઊલફ તકા હય તુફાન બહરે આલમે અયયાર
 જીસકી કીસ્તીએ જકા ઇસકી હવા લગી એકબાર
 નહી ઇસ દરીયાસે હોતી કબી હરગીજ શીર વોહ પાર
 સીવા મલકીલ મોતકે ના ખુદા ઇસકા નહી જીનહાર

૩૯

ઓ મુજ બદકાર મારતુફાની
 તુ કયા બોલાહાં મુંહ કયા બોલાહાં
 મર મર જાની અયસી લન તરાની
 બે અદબીસ મુહપે લાની

ઓ રીંગલે સાંપ કાલે ચખલે ઉલકત કામને
બદલે શીરીકે જન શીરીસે તુ ખંજર ગલે લગા

૪૦

મએ જર લેને નહી આયાજી મએ જર લેને નહી આયા
જરકો અપને આગ લગાએ મુજકો ક્યું દીખલાયાજી =
મુજકો તો મતલબ શીરીસે હય યહી મેરે મન ભાયાંજી

૪૧

રખ આહે તો ખેડા પાર હય દમમે કોઈ દમમે
મેરી ઈંજળત તેરે હાથ હય અખ અ એ મએલા
કયા ખએપ અગર તુ સાથ હય અખ અએ મએલા
યહી શીકર મુજે દીન રાત હય અખ અ એ મએલા
કોહ ગીરાઉં જન લડાઉ કામ બનાઉં શીરી પાઉં
દમમે કોઈ દમમે.

૪૨

હાએ પ્યારે તેરી મએને કંદ્રે વફા કુચ્છ ન જાની
કુચ્છ ન ભાએ પીયા જન જાએ પીયા
સુખ ભુલાએ પીયા તુ જલાએ પીયા હા જુન્દગાની
ન-તો-ચયન ઈસકો હય દો ઘડી
ન-તો-જગરકો ઈસકે કરાર હય
તીરે ઈશ્ક સીનેકે પાર હય
ગમે હી જરમે જરો ને જાર હય

૪૩

નયન મદસે મતવાલી મોહને વાલીરે વાલીરે વાલી છબ નીરાલી
ખીરહા જરાએ જ્યા ચયન ન આએ પીયા મારીરે કદારી
હારી આલીરે આલીરે આલી છબ નીરાલી =
હાય મન મોહે લીનો પ્રાન જન છીન લીનો
જુલ્દે હય સીતમકી કાલીરે કાલીરે કાલી છબ નીરાલી

આપને જાનીકો હમ પ્રસલાએ લાએંગે
 રૂકે હમસે જહાં ગયેહો વહાં ઓકેન હમ મનવાએ લાએંગે
 તું તો ખુરેજીમે મશહુર હય કામીલ કાતીલ
 નર્મ કયું હો ગયા ઈસ વકત તેરા દીલ કાતીલ
 અબ કરાબ આ ગઈ હય મેરી બીમનજીલ કાતીલ
 છોડે જાદા હય મુજે કીસ લીએ બીસમીલ કાતીલ
 એક ઈશારે મેતો હલ હય મેરી મુશકીલ કાતીલ
 તુમકો પ્યારે છબીલે રસીલે ખુલવાએ લાએંગે

જાન પ્રકતમે જાએ હાએ હાએ કુચ્છ ન લાએ
 ન ચએન મોહે આએ.ન આએ મેરે શામ
 દીલ શીગારી આહોબારી અસ્કામી.જાનીસારી
 હાય ગમ મુજે હય મુદામ
 બીસમીલ હય કાતીલ મેરાદીલ શુમાઇલ
 મએ ધાઇલ હુઇ હું લા કલામ—હાય હાય હાય
 હાય હાય હાય હાય
 ચક્કમ પુર આબ હય ઉંસપરબી જીગર જલતા હય
 હાય હાય હાય
 કયા કયા મત હય કે ખરસાતમે ધરજલતા હય
 હાય હાય હાય હાય

દુર હુવા દુર હુવા દુર હુવાજી
 ચલો ધરમે ચલો રંજ દુર હુવા
 સબકો સલામ ચૌર બંદગી કરલો
 શીતાબ શબશર દુર હુવાજી
 નાએ ગાએ અયશ મનાએ
 જગડા સબકો દુર હુવાજી =

મુજતર હર દમ કે આનરસે હું બારી હાએન દીસબરરંજ
 જગર પર દીલ ધડકે અખીયાં ફડકે =
 બે કરારકો જાનીસારકો અસ્કબારકો ખીસમીલ કરકે જીતડપે =
 નયન બાન ગઈ જાન જાન મોરા મન થર થર આંસુ ભર આવે
 નીસદીન પલછીન દીન દીન ગીનગીન તડપે જીયા નહી કલપાવે
 દીલદાર યાર ગમ ખાર યાર તડપાવે હર દમ હમ દમ
 દમ દમ દમકે =

સંગરેજોમે ગૌહરથા મુજે માઅલુમ નથા
 દીલમે પથરકે શરરથા મુજે માઅલુમ નથા
 મએ ન સમજીયી તેરી આહસે હીલ જાનગા દીલ
 ઈસમે પીન્હાએ અસર થા મુજે માલુમ ન થા
 જાહેરા તેરી મોહબ્બતકા ન થા કુછબી અસર
 તુમેરે દીલમે મગર થા મુજે માલુમ ન થા
 ઈશકકે બાગમે બે તરેહ બહાર આઈથી
 તુહી ઉરકા ગુલેતર થા મુજે માલુમ ન થા

તેરી જુદગે મે દીન ઉલજા હુવા હય
 બલાકે પેચમે આયા હુવા હય
 તડપતા હય બ રંગે મુરગે ખીસમીલ
 શહીદે કુશતસે તે ગે જફા હય =
 ખુખાર ગલંપર ખંજર હય અબ કયસે ધીર ધરં
 પલ પલ છીન છીન તડપ તડપ દીલ તલપત કલપત
 મુજતર હય અબ કયસે ધીર ધરં
 તેરે ખ્યાલને જાલીમયે મેરા હાલ કીયા
 તેરે શીરાક ને જીના મેરા મોહાલ કીયા
 તેરી અદાને મુજે મોરીદે જવાલ કીયા

તેરી નજરને મુજે યે છુરી હવાલ કીયા
તેરી જશને મેરે દીલકો પાતમાલ કીયા

૫૦

ઓ મારે પ્રભુ હયે આસ બેહારી
એક ખીરહકી આગસે જલરહાયા
દુજી રકાબતકી લગી ચીન્ગારી
તુહી આલા તુહી આલી
આસકે ફૂલોંકા માલી
બરદે ઓ વાલી તુ ગોઠ હમારી

૫૧

મોરા મસ્તકાક હરવા જલ યુનેરી
જલ યુને જલ યુને જલ યુનેરી =
રાતકો મારે મછલી ઔર દીનકો યુને જલ
અયસા ફંદા ડાલ દીયા મયે હો ગધ યે હાલ =
નેહ બનાઇ બનસી ઔર પ્રેમકી બાંધી ડોર
મનકી મછલી ફાંસ લીધારે તુ પૂરો ચીત ઔર =

૫૨

હમ હયે અલાયાર ખીને લાખ મારખાં
લાખ મારખાં ખીને કરાડે મારખાં
ગિઠ અલ્લાહ ન ખીસ મારખાં ન તીસ મારખાં
એક દમસે લાખ મારખાં = હમ અલાયાર
આઓ આઓ લાખ મારખાં મીઆં આઓ
ખીખી શામા બેગમ ધનકો ફરીપે ખીઠલાઓ
કચોન ખડા હયે દેવડીપર યે આનકર યહાં
સેઠ ચંદજી ખીને અલ સેઠ ચંદજી
આઓ આઓ સેઠ બડે પેટ વાલે આઓ
શામાજી અબ ધનકાબી તુમ પારસલ કરત ઓ
મે બરાતકી બાસ્ત પહાં આઈ હય કહાં
ગાના સુનને આઓ હય હમ લોગ સબ યહાં

આઓ મીમાં બાંકે મય ચંપી બનાઉં
 ચંપી બનઉં મએ પાંજી દબાજી
 ગરમા ગરમ ચંપી નરમા નરમ ચંપી
 બકરા હજમ ચંપી મુરગી ભસમ ચંપી
 જએસા છેલા મએ બનાહું વએસી ચંપી બનાઉં
 સેટ ગડબડ ગર કુછ કરે ગરદન મએ ઉનકી દબાઉં

ગલા મડોડચંપી ખોપડ ફોડે ચંપી.
 પ્રસલી તેડ ચંપી ખુની ચોડ ચંપી =

ધીરે પીના મની હાર ચુરીયાં =
 એક તો મોરી નાળુક બધયાં
 દુજે દાબત તુ દહેબર
 ઉંઘલી પકરત પહોંચ્યા પકરે
 કાહે કરત ગુછબર =

ઝેબન લગ્હેદાર ચાર મોરી બગીયામે
 ચુન ન ચુકલીયામે સેજ બીઝાઝ સોવેગા દીલદાર ચાર = મોરી.
 સોનેકી ઠરીઆ જીવના પીરોશ્ચુ આવેગા મેરા ચાર ચાર = મોરી.

ચલો દેખે સખી કેહુ અએર મર લીયા બાજી
 બાજીરે મુરલીયાં બાજી
 મત ભાંગે બયો ચીત મોર મુરલીયાં બાજી
 બાજીરે મુરલીયાં બાજી
 શીર આયો વહી ચીત. ચોર મુરલીયાં બાજી.
 બાજીરે મુરલીયાં બાજી.

અએ અએસે નહી અએસે ગા
 સુન બએજી સીપાઘયાસે મોર અખરીયાં લાગી
 લાગીરે અખરીયાં લાગી

મોરી પ્યારી હુમક હુમક કરત શીરી' આવે મન જાવે
 ચલત ચલત શીરત શીરત મનકો મોરે લુભાવો =
 માંગ સવારે સીસ ગુંથાએ નયન ખાન ચલાવે =
 મોહની સુરત સોહની સુરત દેખ શ્યા લલચાવે =
 મય ફરખાન તુજપર મેરે કીર દેગાર
 તેરે લુલસે હો ગયા બેડા પાર
 લગાઉં મએ અખ ચલકે અએર એક સુરંગ
 ન શીરીકે મીલનેમે તાહો દીરંગ

૫૮

તોરી સાવરીયાં હય જાદુ ભરી સખીયાં
 રસીલી કટીલી તુકીલી હય વાહ વાહ
 મેરે ભોલે ભાલે આશકે નાદાન
 સુરતકી ખરશી ગાલોકે કુરખાન
 દેડાલો દેડાલો ધધર કિધર કે ગાલોંકા બોસા
 અય પ્યારી જાન

દુશવાર હય દુશવાર હય દુશવાર હય મહેરખાન

૫૯

હાય હાય 'વરખી લુટા' જરખી લુટા હાય
 સંદુકે ભીખાલી બકસખી ખાલી સખ કુચ્છ ખાલી
 કયા મુળયકા કયા મુળયકા કયા મુળયકા હય
 ન હય નોટ ન હય કોટ ધર ઉજડ ગયા
 સપ્રાયટ જેખ ઝાકુ તક ગયખ એકાધ પાઉડ
 આધ પાઉડ કુચ્છ ખચાના હય
 નગ્ધ ખુખ કીયા ખયપાર સોલા સોકે એક હજાર
 એબી ગયા વોબી ગયા સીના ફટા હાય

૬૦

તુમન આએ નગરીયા હમારીરે
 રહે ગઈ સુની સેજરીયા હમારીરે

આંખે દીખાડે તુમને મેરે દીલમે શાહકી
 સીનેકે પાર હો ગઈ બરછી નીગાહકી
 તુમસે લડ ગઈ નજરીયા હમારીરે
 જજકા નહીં હય હાય તુમારી નીગાહમે
 આંખોકો અપની મર્યને બીછાઈ હય રાહમે
 આવો આવો ડગરીયાં હમારીરે
 રખના ન તેગ કાંધેપર અય શીત નગર કહીં
 બલખાન જાએ મુકતમે નાજુક કમર કહીં
 માનો માનો સાવરીયા હમારોરે

૬૧

અખલા પ્રેમ પ્યાલા સરવે ખાલા મોહે દરશન દીખલા
 ગુલે લાલા ગેસવાલા મતવાલા મોહે દરશન દીખલા
 મર્યેતો જાવું જાનસે પરેશાં હયરાન પ્રાનસે =
 મુજે તેરા પ્યાન હય પરેશાં હયરાન પ્રાનહય

૬૨

દેખના હય અસર ઇસ્કકા ગર તુજકો શીરીન
 ગૌર કર તુ યે જમીન દેતી હય જગા શીરીન
 કાંપે આશક શક હુછ ઇસમે સમાજ શીરીન
 જજખઅ ઇસ્કસે હુછ લેરી કુબુલ દુવા શીરીન

આખ તીસરા ખતમ.

